

A szenvedés értelme

Pál azt írja a Rómabeliekhez írt levél 8. rész 16-18 verseiben:

„Ez a Lélek bizonyosságot tesz a mi lelkiünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örökostársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg. Mert azt tartom, hogy a miket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nékiünk megjelentetik.”

Itt Pál arról beszél, hogy Krisztussal együtt kell szenvednünk, azért, hogy meg is dicsőülhessünk Vele.

Ezekből a versekből is érthetővé vált számomra, hogy minden Isten gyermekének, aki az Úr dicsőségében részt szeretne venni, és Isten országának örököse szeretne lenni, számolnia kell azzal, hogy Krisztus szenvedéséből is ki kell vennie a részét. Aki úgy gondolja, hogy keresztény életéből a szenvedést kihagyhatja, vagy egyszerűen szükségtelennek gondolja és nem akarja elfogadni, az nem ért egyet az Úr ígéjével.

Sok különböző módja van a szenvedésnek: van lelki, szellemi, testi szenvedés, vagy nehéz körülmények, esetleg egyszerűen a ránk nehezedő hétköznapi nyomás. De az öröm üzenet az: nem kell ebbe csak úgy csendben beletörödni, hanem ahogy Pál írja, tekintsünk előre, hogy mi vár ránk az örök dicsőségben, szemben a jelenlévő szenvedéssel, mely ezáltal veszít a súlyából, jelentőségéből.

Természetesen, éppen a szenvedés időszakában jön az ellenség és zavarja meg hitünket és nézőpontunkat. Annyira belebonyolódunk a szenvedési folyamatba, hogy a szenvedés célját teljesen elveszítjük a szemünk elől. Az Úr gyermekei hajlamosak arra, hogy az okot egyik vagy másik bűn következményeként gondolják, vagy a büntetés egy formájának véljék. Így jön az ellenség és büntudattal terhel meg minket. Végül az ember már megkérdézi magát: „Mi a hiba nálam? Valahol valami nagy bűnt kellett elkövetnem, hogy az Úr engem így megbüntet.” Sok ember hibáztatta már így magát, és ha őszinte akarok lenni, én is így voltam vele.

Gyakran a szenvedésnek semmi köze a büntetéshez, vagy a bűnhöz. Azoknak, akiknek közülünk ilyen tüzekeken kell keresztül menniük és ráadásul még folyamatosan hibáztatják őket: „Valahol biztos bűnt követtél el” – úgy, ahogy Jóbnak is a három barátjától ezt kellett hallania – szeretnék egy találó példát a szemük elé tární, ami számomra már sok szituációban nagy bátorítás volt.

Ján. 9,1-3.

„És a mint eltávozék, láta egy embert, a ki születésétől fogva vak vala. És kérdezék őt a tanítványai, mondván: Mester, ki vétkezett, ez-é vagy ennek szülei, hogy vakon született? Felele Jézus: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai.”

Jézus és tanítványai találkoztak egy emberrel, aki vakon született és koldult. Egy szerencsétlen ember, aki haszontalan a társadalom számára, aki az adakozóktól függött. Azt gondolom, hogy úgy érezte magát, mintha mindenkinek csak útban lenne.

A Sátán is gyakran ilyen gondolatokkal terhel le minket. Kisebbségi érzést csempész a szívedbe, mert a szenvedés kéz a kézben jár az megaláztatással. Ilyenkor könnyen úgy érzi az ember, hogy másoknak csak útban van. Mások nem fogadnak el, te csak egy botránkozás vagy számukra, te senkinek nem jelentesz semmit. Ekkor felteszed a kérdést: Miért van ez így? Miért kell ezen a szenvedésen átmennem? Aztán jön a kételkedés, vajon az életednek egyáltalán van-e még értelme. Biztos vagyok benne, hogy ez a vak is így érezte magát.

Feltehetjük a kérdést: miért engedi meg Isten, hogy valaki így szülessen? A tanítványoknak gyorsan meg volt rá a válaszuk: vagy ő vétkezett, vagy a szülei. S ennek a szegénynek kell most a büntetést cipelnie. De az Úr Jézus teljesen más választ adott: sem ő nem vétkezett, sem a szülei, hanem Isten művének kell rajta megnyilvánulnia. Az Úr dicsőségének kellett ennek a sajnáltra méltó embernek az életében nyilvánvalóvá válnia, mégpedig többféle módon.

Először is megengedte Isten, hogy vakon szülessen, hogy a megfelelő időben, az Úr Jézus által meggyógyítsa. A szenvedéseitől megszabadult, s ezáltal Isten kimunkálta, hogy az Úr Jézusban hinni tudjon és az örök életet elnyerje. A vaksága volt az az ajtó, ami által az Úr Jézus az életébe be tudott lépni. Ezáltal ennek az embernek a szenvedése értelmet, és jelentőséget kapott. Ez lett a kulcs, ami által a menny kapui megnyíltak és az Úr dicsősége megnyilvánult.

Másrészt az Úr műve mások számára is nyilvánvaló lett. Biztos vagyok benne, hogy ennek a vaknak a gyógyulása megerősítette a tanítványok hitét.

Az Úr Jézus egy leckét is tanított nekik, hogy ne ítéelkezzenek olyan könnyen, mint ahogy mondták: ez az ember szenved, mert vétkezett! De azt is tanítja az Úr az övéinek, hogy a szenvedés is lehet egy olyan eszköz, ami által Isten, az Ő isteni célját el tudja érni.

Harmadszor pedig a farizeusok szívét is kinyilvánította. A szívük tele volt hitetlenséggel, öngazsággal, szellemi

göggel. Ezt abból a beszélgetésből láthatjuk, amit később folytattak ezzel az emberrel. Simeon megprófétálta, amikor a gyermek Jézus a karjaiban volt:

„Ímé ez vettetett sokaknak elestére és feltámadására az Izráelben; és jegyül, a kinek sokan ellene mondanak; – és a farizeusok ellent mondtak neki – ...hogyan sok szív gondolatai nyilvánvalókká legyenek.” Luk. 2,34-5

Így teljesedett be ez a prófécia ennek a vaknak az életében is. Elmondhatjuk, hogy az ő életének sem értelme, sem célja nem volt, mialatt ő vakon ott ült és koldult. De amikor az Úr Jézus kinyilvánította az Ő dicsőségét az ő életében, mindenki számára látható lett az életének és szenvedésének az értelme.

Testvérek, ha szenvedés adódik az életünkben, fogadjuk el. El kell fogadnunk. Az Úr ezáltal tud a mi életünkben dolgozni, és az Ő dicsőségét kinyilvánítani. Nem kell ezeket büntudattal viselnünk, amivel az ellenség minket meg akar terhelni, és azt kérdezni: mit vétettem, hogy szenvednem kell? Azáltal a csodálatos áldozat által, amit az Úr Jézus a kereszten elvégzett, a szenvedés számunkra nem a büntetés egy formája, mert Ő hordozta a mi büntetésünket, magára vette azt. Ellenkezőleg: A szenvedés egy eszköz az Úr kezében, hogy hitünket és mások hitét erősítse, hogy az Ő neve megdicsőüljön.